Stuk 665 (1994-1995) -Nr. 3

ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995 24 MAART 199.5

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heren L. Goutry en A. Schellens —

houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk

VERSLAG

namens de Commissie voor Cultuur
uitgebracht door de heer P. Hostekint

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer A. Schellens.

Vaste leden : de heren F. Cauwenberghs, S. De Clerck, L. Goutry, L. Martens en M. Van Peel ;

de heren P. Hostekint, C. Moyaerts, A. Schellens en W. Seeuws ;

de heren P. Chevalier, P. Dewael en M.Seghers ;

de heer F. De Man ;

de heer H. Lauwers ;

de heer L. Dierickx.

Plaatsvervangers :

mevrouw S. Creyf, mevrouw A. Leysen, de heer H. Marsoul, mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw R. Van Cleuvenbergen ;

mevrouw M. De Meyer, de heer L. Hancké, mevrouw L. Maximus en de heer G. Moens ;

de heren P. Berben, L. Monset en D. Ramoudt ;

de heer J. Spinnewyn ;

de heer H. Olaerts ;

de heer J. Geysels.

Zie :

665 (1994-1995)

— Nr. 1 : Voorstel van decreet

— Nr. 2 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur besprak op haar vergaderingen van 24 januari, 7 februari en 21 februari 1995 een aantal voorstellen van decreet met betrekking tot de organisatie van het sociaal-cultureel vormingswerk/ontwikkelingswerk. Door de samenhang tussen deze voorstellen werd de bespreking gezamenlijk gevoerd. Op 7 februari werd bovendien over het geheel van de voorstellen een hoorzitting met de verschillende actoren in de sector georganiseerd (zie stuk 729 (1994-1995) - nr. 1).

Voor wat de procedure van de bespreking aangaat verwijzen we naar het verslag van mevrouw R. Van Cleuvenbergen over de bespreking van het voorstel van decreet van de heren Van Peel, Hostekint, en Lauwers houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingwerk. (Stuk 664, nr.3)

Aan de bespreking van dit voorstel worden een aantal voorstellen van de heren Lauwers en Geysels gekoppeld :

— Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk - 524 (1993-1994) -Nr. 1

— Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen - 525 (1993-1994) - Nr. 1

— Voorstel van decreet van de heren J. Geysels en H. Lauwers houdende regeling van de subsidiëring van organisaties voor ontwikkelingswerk - 610 (1994-1995) - Nr. 1

— Voorstel van decreet van de heren J. Geysels en H. Lauwers houdende regeling van de subsidiëring van het Nederlandstalig vormingswerk met volwassenen in instellingen - 611 (1994-1995) - Nr. 1

De Commissie is van oordeel dat de bespreking van de algemene principes van de organisatie van het sociaal-cultureel werk reeds gebeurd is bij de bespreking van de beleidsbrief sociaal-cultureel werk. Algemene bemerkingen kunnen bij voorkeur tijdens de plenaire vergadering worden geformuleerd. Daarom wordt besloten geen algemene bespreking te houden. De inhoudelijke bespreking van de concrete modaliteiten kan het best gebeuren bij de artikelsgewijze bespreking van de drie voorstellen.

1. Toelichting door de heer L. Goutry

De beleidsbrief sociaal-cultureel werk van de minister van cultuur besteedde grote aandacht aan de herordening van het volksontwikkelingswerk. Dit voorstel van decreet wil die herordening realiseren voor de sector van de instellingen.

Het voorstel van decreet vertrekt uitdrukkelijk vanuit de term ,,volksontwikkelingswerk", die zowel vormingswerk als ontwikkelingswerk omvat. Hiermee wordt de piste van de heren Geysels en Lauwers in hun voorstellen van decreet niet gevolg. Het is immers niet mogelijk om het onderscheid tussen vormingswerk en ontwikkelingswerk in een regelgeving

vast te leggen, omdat de verschillen tussen beide werkvormen dikwijls slechts situationeel bepaald zijn.

Het voorstel opteert resoluut voor schaalvergoting van de instelllngen. Dit zal onder andere leiden naar een grotere deskundigheid, betere specialisatie en planning en een meer soepele taakverdeling. Met de schaalvergroting wordt ook gepoogd een oplossing te geven voor de ongelijkmatige spreiding van de instellingen over Vlaanderen.

Een belangrijke innovatie zijn de samenwerkingsverbanden. Daarbij kunnen verschillende instellingen hun aanbod bundelen in een globaal pakket, Het is niet in de eerste plaats de bedoeling dat die samenwerkingsverbanden leiden naar fusie van kleinere instellingen. De eigenheid van de deelnemende organisaties wordt er dus niet door aangetast. Dat neemt niet weg dat op termijn fusie van kleine organisaties altijd tot de mogelijkheden kan behoren.

De mogelijkheid van samenwerkingsverbanden verlaagt voor de kleinere organisaties de druk voor het halen van de erkenningsdrempel omdat ze door krachtenbundeling wel aan de normen van het decreet zullen kunnen voldoen.

De erkenningsvoorwaarden en de normen voor subsidiëring maken geen onderscheid tussen de autonome landelijke instellingen en de landelijke samenwerkingsverbanden. In beide situaties worden stimulerende maatregelen voorzien in de vorm van bijkomende coördinerende educatieve personeelsleden.

Tenslotte wijst de inleider nog op de mogelijkheden die worden gecreëerd van werking naar bijzondere doelgroepen (zie artikel 9). Gedacht wordt hierbij aan werking naar gehandicapten en kansarmen.

2. Toelichting door de heer J. Geysels

De heer Geysels legt uit dat beide voorstellen nr. 610 en 611 die hij samen met de heer Lauwers heeft ingediend, betrekking hebben op de werksoort „instellingen”, maar dat er daarbij een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen ontwikkelingswerk en vormingswerk.

Vormingswerk is eerder groepsgericht en stelt de attitudevorming centraal terwijl ontwikkelingswerk meer punctueel en functioneel is en gericht op de persoonlijke ontplooiing van individuen. Door dit onderscheid is het gerechtvaardigd voor beide werkvormen eigen regels uit te werken.

Met deze voorstellen willen de indieners eveneens inspelen op de beleidsbrief sociaal-cultureel werk en een reorganisatie van de sector uitwerken. Daarbij wordt uitgegaan van een debat dat al jaren wordt gevoerd binnen de sector en dat geleid heeft naar het project „Nieuwe uitdagingen”.

Het uitgangspunt van de voorstellen is dat de sector van het sociaal-cultureel werk wordt ondergewaardeerd omdat het maatschappelijk belang ervan wordt onderschat. In het kader van de politieke democratie is sociaal-cultureel werk van uitzonderlijk belang. Een goed werkende democratie heeft een bloeiend sociaal-cultureel middenveld nodig.

Een reorganisatie van de sector moet vanuit een aantal belangrijke principes vertrekken :

— Vereenvoudigde regelgeving : de sector wordt door een enorme administratieve rompslomp geteisterd, die contraproduktief werkt en bijvoorbeeld ook geen efficiënte controle mogelijk maakt.

— Het beleid moet worden toegespitst op activiteiten die te maken hebben met prioriteiten die voor het sociaal-culturee1 werk worden vastgesteld.

— Er moet een planmatige aanpak en meerjarenplanning zijn.

— Een zekere mate van schaalvergroting is nodig. Daarom wordt er gepleit voor regionale samenwerkingsverbanden.

— De professionalisering van de sector, die is ingezet met de decreetgeving uit de jaren zeventig, moet verder worden uitgebouwd.

— Er moet meer aandacht zijn voor bijzondere doelgroepen en deelproblematieken.

— De Vlaamse Gemeenschap moet voldoende middelen uittrekken op haar begroting voor het sociaal-cultureel werk. Daarbij moet dezelfde demarche worden gevolgd als bij het decreet op het plaatselijk jeugdwerk : het ter beschikking stellen van een voldoende grote enveloppe, zodat de decreten volledig kunnen worden uitgevoerd.

3. Artikelsgewijze bespreking

Alle amendementen bij dit voorstel van decreet werden gepubliceerd in stuk 665 (1995-1996) nr. 2.

Artikel 1

Dit artikel wordt eenparig aangenomen

Artikel 2

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 3

De heer Geysels stelt een amendement voor dat ertoe strekt het artikel te vervangen door wat volgt

,,Onder de in dit decreet vastgelegde voorwaarden, verleent de Vlaamse regering subsidies aan erkende instellingen van volksontwikkelingswerk."

De in het decreet vastgelegde beperking van de budgettaire ruimte dreigt volgens de indiener opnieuw een jarenlange hypotheek te leggen op de uitvoering van het decreet. Zoals bij het decreet voor het plaatselijk jeugdwerk moet het mogelijk zijn de kostprijs te berekenen en het benodigde bedrag in het decreet (met de jaarlijkse aanpassingssleutels) in te schrijven. Het weglaten van de bepaling dat de uitvoering van het decreet slechts kan ,,binnen de grenzen van de begrotingskredieten" is niet conform de beleidsverklaring van de minister van Cultuur dat hij geen decreten meer zou aanvaarden die niet volledig uitvoerbaar zijn

Dit debat werd ook reeds bij de bespreking van het voorstel op de verenigingen gevoerd. De minister verwijst naar zijn opmerkingen ter zake in deze discussie.

Dit amendement wordt verworpen met 1 stem voor, 9 tegen, bij 3 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen voor, 1 tegen bij 1 onthouding.

Artikel 4

Dit artikel geeft de algemene bepaling van wat een instelling van volksontwikkelingswerk is.

De heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels dienen bij dit artikel twee amendementen in :

— Aan paragraaf 1 toevoegen wat volgt :

„De commerciële instelling of de instelling die in hoofdzaak de doeleinden van een commerciële organisatie dient, komt niet in aanmerking voor de toepassing van dit decreet.“.

Deze toevoeging wordt overgenomen uit het huidige decreet instellingen.

— In paragraaf 2 op de voorlaatste en laatste regel worden de woorden „op vraag van” vervangen door het woord „met”.

Instellingen sluiten ook vaak op eigen initiatief overeenkomsten af met derden. Dit amendement wil deze mogelijkheid behouden.

Beide amendementen en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 5

Dit artikel handelt over de territoriale omschrijving waarbinnen het volksontwikkelingswerk wordt georganiseerd.

De heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels dienen bij paragraaf 2 een amendement in dat er toe strekt het toegelaten percentage van de activiteten georganiseerd in de andere Belgische taalgebieden of in Nederland te verhogen tot 10 percent.

Met dit amendement willen de indieners tegemoet komen aan de vraag van de instellingen die in grensgebieden werken om hen meer mogelijkheden te bieden en dit met het oog op de verdere uitbouw van de culturele samenwerking met de andere gemeenschappen en buurlanden.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 6

Dit artikel behandelt de bijzondere erkenningsvoorwaarden.

Er worden bij dit artikel meerdere amendementen ingediend.

De heren Dewael, Chevalier en Seghers stellen voor in fine van punt 2°, a) de zinsnede „met dien verstande dat geen provincie meer dan 50 percent van het te realiseren urentotaal of van het bereikte aantal deelnemers kan inbrengen” weg te laten.

Het weerhouden van deze zinsnede dwingt volgens de indieners sommige instellingen die in een bepaalde provincie een publiek hebben, dit publiek te verwaarlozen om in een andere provincie eventueel het publiek van een andere instelling aan te spreken.

De minister zegt dat dit amendement onaanvaardbaar is omdat het volkomen tegen de spreidingsfilosofie van het voorstel van decreet ingaat.

Dit amendement wordt verworpen met 2 stemmen voor, 9 tegen bij 2 onthoudingen.

De heren Geysels en Lauwers stellen voor in fine van punt 2°, a) de zinsnede „met dien verstande dat geen provincie meer dan vijftig procent van het te realiseren urentotaal of van het bereikte aantal deelnemers kan inbrengen" te vervangen door de zinsnede „met dien verstande dat geen provincie meer dan zestig procent van het te realiseren urentotaal of van het bereikte aantal deelnemers kan inbrengen".

De indieners stellen dat de spreiding van de deelnemers in landelijk werkende instellingen, die beschikken over een eigen infrastructuur, vaak sterk bepaald wordt door de plaats waar de zetel van de instelling gevestigd is. Wegens de afnemende mobiliteit, beïnvloed door de transportkosten, is het evident dat het merendeel van de instellingen procentueel het meeste deelnemers bereikt uit de eigen provincie. De bevolkingsspreiding is bovendien erg ongelijk over de Vlaamse provincies. Daarom is het billijker dat de procentuele deelnemersgrens van vijftig op zestig procent wordt gebracht. Mutatis mutandis geldt deze argumentatie ook voor het te realiseren urenaantal.

De minister argumenteert dat ook dit voorstel tegen de spreidingsfilosofie ingaat.

Dit amendement wordt verworpen met 4 stemmen voor en 9 tegen.

Dezelfde indieners stellen voor om het minimaal te realiseren urenaantal voor niet-landelijke instellingen te brengen op drieduizend.

De koppeling van het niet-landelijke criterium aan een grotere schaal dan bij de landelijke instellingen is onverdedigbaar. Een spreidingsbeleid kan evenzeer gerealiseerd worden via de optelsom van regionale 3000-ureninstellingen dan via landelijke instellingen, die vaak een optelsom zullen zijn van kleinere lOOO-uren vestigingspunten. Het urencriterium voor de landelijke en de niet-landelijke instellingen moet gelijk zijn. Kenmerkend voor een niet-landelijke instelling is het pluralistisch karakter van deze instellingen.

De minister stelt dat de urennorm geen beperking van de vrije initiatieven inhoudt. De drempel moet echter voldoende hoog zijn.

Het amendement wordt eveneens verworpen met 4 stemmen voor en 9 tegen.

De heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels dienen een amendement in dat er toe strekt om aan punt 2°, a) de volgende bepaling toe te voegen :

„Voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad aangezien als een provincie;".

Tegelijkertijd wordt deze bepaling, die in fine van punt 2°, b) was opgenomen daar weggelaten. Dit is een tekstverbetering.

Dit amendement wordt aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Dezelfde indieners stellen voor in punt 2°, b) de bepaling dat een niet-landelijke instelling een pluralistisch initiatief moet zijn weg te laten.

Het begrip ,,pluralistisch" is volgens de indieners niet eenduidig toe te passen en ook levensbeschouwelijke niet-landelijke instellingen die de norm van 5000 uur halen, moeten erkend kunnen worden.

Dit amendement wordt aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Eveneens van dezelfde indieners is er een amendement om in punt 3" op de eerste regel de woorden ,,op het ogenblik van" te vervangen door de woorden ,,binnen de drie maanden na de betekening van".

Met deze wijziging willen de indieners tegemoet komen aan de ongerustheid dat -met het oog op een mogelijke erkenning- personeel zou moet worden aangeworven op een ogenblik dat de instelling nog niet weet of zij effectief zal worden erkend.

Een gelijkaardige wijziging werd ook in het voorstel van decreet op de verenigingen aangenomen.

Dit amendement wordt aangenomen met 9 stemmen voor, 2 tegen, bij 2 onthoudingen.

Ten slotte stelt een amendement van de heren Geysels en Lauwers voor dat in fine van punt 5" de zinsnede ,,uit de afrekening moet blijken dat de instelling, rekening houdend met eigen middelen, sluitend of batig kan werken" wordt weggelaten.

Ook deze discussie werd reeds gevoerd bij de bespreking van het voorstel van decreet op de verenigingen. De minister herhaalt wat hij ter gelegenheid hiervan reeds heeft gesteld : in dit punt staat letterlijk dat uit de afrekening moet blijken dat de vereniging sluitend of batig ,,kan" werken. Dit laat een soepele interpretatie toe. Bijvoorbeeld kan een vereniging investeringsschulden maken en daardoor tijdens bepaalde werkjaren een negatief saldo voorleggen, terwijl uit die afrekening toch blijkt dat niettegenstaande dit negatieve saldo de vereniging wel degelijk een gezonde financiële structuur heeft.

Het amendement van de heren Geysels en Lauwers wordt verworpen met 4 stemmen voor en 9 tegen.

Het geamendeerde artikel wordt ten slotte aangenomen met 8 stemmen voor, 2 tegen, bij 3 onthoudingen.

Artikel 7

Dit artikel handelt over de samenwerkingsverbanden.

Een amendement van de heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels stelt voor paragraaf 1 te vervangen door wat volgt :

Samenwerkingsverbanden van minstens twee zelfstandige instellingen kunnen als één instelling worden erkend, wanneer de samenwerkende instellingen samen aan de voorwaarden van de artikelen 2 tot en met 6 beantwoorden, zij duidelijk motiveren wat de complementariteit is tussen de samenwerkende instellingen en bovendien :

1" onderlinge afspraken maken omtrent het aanbod van programma's;

2" beschikken over een educatief personeelslid zoals bedoeld in artikel 19, § 1, 3°."

Met dit amendement willen de indieners tegemoet komen aan een vraag vanuit de sector om in de samenwerkingsver-

banden de complementariteit van de instellingen te benadrukken.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Het amendement van de heren Dewael, Chevalier en Seghers stelt voor in de oorspronkelijke paragraaf 1, 1" weg te laten. Omdat deze bepaling is weggelaten in de nieuwe tekst, wordt dit amendement ingetrokken.

Zowel de heren De Clerck en Hostekint als de heren Geysels en Lauwers stellen voor paragraaf 5, waarin wordt gesteld dat de regeling van de samenwerkingsverbanden niet geldt voor de niet-landelijke instellingen weg te laten.

Deze bepaling houdt volgens een indiener een niet te motiveren discriminatie in van de niet-landelijke instellingen ten overstaan van de landelijke instellingen. Het realiseren van een niet-landelijke instelling in de vorm van een samenwerkingsverband kan zeer relevant zijn. De indieners stellen dat bij de (her)structureringen van het Nederlandse en Duitse instellingenwerk resoluut gekozen werd voor regionale clustering. De motieven van efficiëntie en effectiviteit die in het buitenland werden gebruikt zijn op zijn minst transponeerbaar naar de specifieke Vlaamse situatie.

Dit amendement wordt eveneens eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 8

Dit artikel geeft de voorwaarden waaraan de programma's moeten voldoen.

De heren Geysels en Lauwers stellen bij amendement voor om het minimumpercentage van de lange programma's te verminderen van 70 naar 50 percent.

De indieners stellen dat de organisaties, erkend op basis van het vijfde decreet (27 juni 1985) werden genormeerd op basis van programma's met een minimale duurtijd van 90 minuten. De verplichting voor deze organisaties om over te schakelen op een regime waarbij 70 percent van de cursussen minimaal 6 uren moeten duren stelt deze organisaties voor grote omschakelingsproblemen.

Volgens de indieners betekent dit amendement ook de concrete invulling van het onderscheid dat er volgens hen bestaat tussen vormingswerk en ontwikkelingswerk. In het kader van het ontwikkelingswerk zijn korte, eenmalige cursussen verantwoord, waarbij de kleinschalige organisaties van het vijfde decreet hun specificiteit hebben. Die organisaties mogen niet voor onoverkomelijke problemen worden geplaatst.

De minister antwoordt dat de filosofie van het voorstel is dat de korte programma's zouden worden beperkt. Daarom moet de 70 percent norm behouden blijven.

Dit amendement wordt verworpen met 2 stemmen voor, 9 tegen bij 2 onthoudingen.

De heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels stellen voor om in paragraaf 1, punt 2" door de volgende tekst te vervangen :

„de programma's van artikel 8, § 1, 1°, worden elk afzonderlijk gevolgd door minstens tien deelnemers, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemersuren en het totaal aantal cursusuren op jaarbasis minstens twaalf bedraagt ;".

Dit amendement beoogt een technische correctie. Het wordt aangenomen met 10 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

De heren Geysels en Lauwers stellen een amendement voor dat er toe strekt aan punt 3" van paragraaf 1 de volgende bepaling toe te voegen :

„De Vlaamse regering zal bij een collectieve arbeidsduuraanpassing, afgesproken in een collectieve arbeidsovereenkomst, de verplichte urennorm, die per educatieve personeelsfunctie voor de organisatie van programma's is vastgelegd, aanpassen".

De vastgestelde urennorm staat in verhouding met de beschikbare arbeidstijd voor de professionele medewerkers. Uit onderzoeken bij de verschillende organisaties in de sociaalculturele sector blijkt dat de gemiddelde arbeidsduur momenteel ongeveer 38 uren per week bedraagt. Een substantiële vermindering van de wekelijkse arbeidstijd zou moeten vertaald worden in een vermindering van de prestatienorm.

De minister antwoordt dat men het werkelijk aantal gepresteerde uren moet bekijken. Als men uitgaat van 40 weken met activiteiten per jaar en de norm van 500 uren per jaar neemt, dan komt men tot 13 uren per week die per personeelslid aan programma's moet worden gespendeerd. Dit is dus al erg weinig. Daarom kan een eventuele arbeidsduurverkorting niet automatisch worden vertaald in de verlaging van de urennorm.

Dit amendement wordt verworpen met 2 stemmen voor, 9 tegen bij 2 onthoudingen.

Een lid stelt dat in paragraaf 3 een beperking moet worden opgenomen wat betreft het organiseren van informaticacursussen. Er zijn immers nog genoeg andere instellingen die dit soort cursussen organiseren, net zoals dat het geval is voor kook- en taallessen.

De minister stelt dat dit waarschijnlijk een moeilijke operatie zou zijn. Meestal zijn de informaticacursussen verantwoord.

Het geamendeerde artikel wordt aangenomen met 9 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

Artikel 9

Bij dit artikel over de werking naar bijzondere doelgroepen wordt een amendement ingediend door de heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels dat er toe strekt punt 4" te vervangen door wat volgt :

„de programma's worden gevolgd door minstens zes deelnemers uit de bijzondere doelgroep, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemersuren en het totaal aantal cursusuren op jaarbasis minstens acht bedraagt."

Dit is een technische correctie.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 10

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 11

Dit artikel behandelt de opheffing van de erkenning.

De heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels stellen bij amendement voor paragraaf 2 te vervangen door wat volgt :

„§ 2. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie, nader de beroepsprocedure."

Het voorzien in een beroepsprocedure is een noodzakelijke voorwaarde voor rechtszekerheid. Deze bepaling werd ook bij amendement in het voorstel van decreet op de verenigingen opgenomen.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikelen 12 en 13

Beide artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 14

Bij dit artikel over de personeelssubisidie stellen de heren Lauwers en Geysels bij paragraaf 5 voor dat de verplichtingen van de werkgever voortvloeiend uit de CAO, verplicht worden opgenomen in de salarisschalen.

Dit debat is ook reeds gevoerd bij de bespreking van het voorstel van decreet op de verenigingen. De indieners stellen dat de toepassing van de CAO niet voorwaardelijk kan zijn, als de Vlaamse regering haar akkoord heeft gegeven.

De minister herhaalt zijn verklaring dat als de Vlaamse regering haar akkoord hecht aan de CAO, dit als gevolg heeft dat die CAO zal worden uitgevoerd. De regering moet na haar akkoord zich ook aan de consequenties van de CAO houden. Maar zoals het amendement de bepaling formuleert, betekent het dat de bepalingen van de CAO hoe dan ook moeten worden opgenomen in de salarisschalen. Dit is een verkeerde formulering. De minister stelt duidelijk het volgende : na akkoord van de Vlaamse regering met de CAO, zal de regering hetgeen uit de CAO voortvloeit toepassen. Zolang de Vlaamse regering echter niet akkoord gaat met de CAO, kan er geen verplichting zijn om de salarisschalen aan te passen. De minister voegt er nog aan toe dat de onderhandelingen voor de CAO moeten beperkt blijven tot het overleg tussen werkgevers en werknemers. Het mag geen driehoeksoverleg worden waarbij ook de regering rechtstreeks betrokken wordt.

Het amendement wordt verworpen met 2 stemmen voor, 9 tegen bij 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

Artikel 15

Bij dit artikel over de salarisschalen dienen de heren Lauwers en Geysels twee amendementen in die er toe strekken in paragraaf 1 meer gedifferentieerde salarisschalen te hanteren voor de administratieve functies.

De schaalvergroting die met het decreet beoogd wordt heeft volgens de indieners repercussies op het taakprofiel van

de administratieve medewerk(st) Daarom is het wenselijk daar ook in de omschrijving van de functies rekening mee te houden. In het decreet van 3 maart 1978 was dit trouwens reeds opgenomen. Conform de bepalingen uit dit decreet werd een onderscheid gemaakt tussen leidinggevende en uitvoerende administratieve functies. Dit onderscheid moet worden gerelateerd aan de grootte van de instelling. De weddeschaal Al is de weddeschaal die momenteel in alle instellingen van toepassing is voor het ,,eerste" administratief personeelslid (revisor-boekhouder met salarisschaal 22/3 in het decreet van 3 maart 1978). De salarisschaal A2 is de salarisschaal Al (opsteller) die in het voorstel van decreet is opgenomen.

Dit amendement draagt ertoe bij dat de administratieve functies worden gehonoreerd zoals in het verleden het geval was. De reductie van alle administratieve functies tot slechts 1 functie en 1 schaal (Al) is een drastische ingreep die afbreuk doet aan de kwalitatieve waarde van het administratieve werk, een aantasting van de legitieme aanspraken van het huidige personeel, een drastische besparing vanwege de overheid en dus een aantasting van de verworvenheden van de huidige instellingen.

De minister antwoordt dat dit amendement te ver gaat. Voor de administratieve functies bij de instellingen wordt in het voorstel een belangrijke inspanning gedaan door de weddeschaal op te trekken van klerk naar opsteller. Bovendien moet er op worden gewezen dat iedere erkende landelijke instelling of landelijk samenwerkingsverband een bijkomend educatief personeelslid krijgt, dat zelf geen programma's moet begeleiden, maar vooral een coördinerende taak heeft. Vanaf 5.500 uren zijn er twee bijkomende coördinatoren en vanaf 7500 uren zelfs drie.

Een indiener antwoordt dat de inspanning die er is gedaan voor de lagere loonschalen, er niet mag toe leiden dat de hogere loonschalen naar beneden worden gehaald. Een leidinggevende administratieve functie is nog iets anders dan een uitvoerende administratieve functie.

Het amendement wordt verworpen met 2 stemmen voor, 9 tegen bij 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen voor, 2 tegen bij 2 onthoudingen.

Artikel 16

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 17

Dit artikel handelt over de werkingssubsidie.

De heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels stellen bij paragraaf 2 voor de norm voor een bijkomende subsidie voor programma's te verlagen van zestig naar veertig uur.

Met deze versoepeling willen de indieners tegemoet komen aan een vraag vanuit de sector, zoals ze geformuleerd werd tijdens de hoorzitting in de commissie voor Cultuur.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 18

Bij dit artikel over de mogelijke aanpassing van de bedragen van de subsidies in de artikelen 13, 15 en 17 aan de index van de consumptieprijzen, wordt een amendement ingediend door de heren Geysels en Lauwers dat er toe strekt deze aanpassing automatisch te laten gebeuren.

Omwille van de rechtszekerheid is het volgens de indieners wenselijk dat de indexering van de forfaitaire toelagen wordt gegarandeerd.

De minister stelt dat gezien het budgettaire keurslijf, waarbinnen de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zich bevindt, de automatische aanpassing van de forfaitaire subsidies aan het indexcijfer niet mogelijk is.

Het amendement wordt verworpen met 2 stemmen voor, 9 tegen bij 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

Artikel 19

Bij dit artikel over de normen voor de berekening van de personeelssubsidies worden meerdere amendementen ingediend.

De heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels stellen voor aan § 1, 1° toe te voegen dat het mogelijk is een halftijdse educatieve personeelsfunctie te subsidiëren vanaf minstens tweehonderdvijftig gerealiseerde uren.

Met dit amendement wordt deze regeling in overeenstemming gebracht met een vergelijkbare bepaling in het voorstel van decreet houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk.

Dit amendement wordt aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

De heer Geysels dient bij paragraaf 1, 2° een amendement in dat er toe strekt de norm voor de subsidiëring van één halve administratieve functie te verlagen van zevenhondervijftig naar vijfhonderd gerealiseerde uren.

De verhouding van 1 administratief ten opzichte van 3 educatieve personeelsleden is volgens de indiener een ernstige verstrenging tegenover het huidige decreet instellingen waar de verhouding 1 op 2 is. De nieuwe verhouding vertoont een zware discrepantie.

Dit amendement wordt verworpen met 1 stem voor, 9 tegen bij 3 onthoudingen.

De heren Lauwers en Geysels stellen bij amendement voor paragraaf 2 te vervangen door wat volgt :

„De erkende instellingen en het erkende samenwerkingsverband krijgen een halftijdse bijkomende educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd per gerealiseerde schijf van 1250 uren boven de 3000 uren."

Wil men volgens de indieners echt schaalvergroting stimuleren dan is het wenselijk dat grote instellingen en vooral grote samenwerkingsverbanden dezelfde faciliteiten krijgen als de kleinere instellingen en samenwerkingsverbanden. Het is daarom wenselijk -net zoals in het verenigingendecreet- een lineair criterium uit te werken voor de toekenning van bijkomend personeel met vrijstelling van cursuswerk dat kan ingezet worden voor allerlei logistieke taken in de instellin-

gen. De formulering van het voorstel van decreet werkt de schaalvergroting niet in de hand. Door de toekenning van bijkomend personeel te limiteren op 7500 uren wordt de opsplitsing in kleinere entiteiten in de hand gewerkt. Dit heeft ontegensprekelijk een beduidende meeruitgave voor de overheid tot gevolg.

Een tweede amendement van dezelfde indieners stelt voor paragraaf 3 te vervangen door wat volgt :

,,De instelling en het samenwerkingsverband kunnen per schijf van 3000 uren één voltijdse educatieve personeelsfunctie omzetten in educatieve medewerkers in bij-ambt."

Wanneer men het opportuun vindt dat een gedeelte van de personeelsfuncties, omwille van specifieke eisen van het instellingenwerk, ingevuld wordt door educatieve medewerkers in bij-ambt is het evident dat deze faciliteit op een evenredige manier wordt toegekend aan alle instellingen. Om dit te realiseren wordt best een bepaling ingeschreven die de inschakeling van educatieve medewerkers in bij-ambt mogelijk maakt per vaste schijf van 3000 uren.

Tenslotte stellen de heren Lauwers en Geysels nog voor om paragraaf 4 weg te laten.

De discriminatie tussen de landelijke en de niet-landelijke instellingen is niet te motiveren. Omwille van de evenwaardigheid van landelijke en niet-landelijke instellingen moeten beide types instellingen kunnen genieten van dezelfde regels op het vlak van de inschakeling van logistiek personeel, dat niet is belast met cursuswerk.

De minister antwoordt op deze amendementen dat de prioriteit van het beleid inzake de schaalvergroting gaat naar de landelijke instellingen. Daarom is het niet aangewezen deze amendementen aan te nemen. De fundamentele optie die wordt genomen is dat de werking op grotere schaal gecoördineerd moet gebeuren.

Deze amendementen worden verworpen met 2 stemmen voor, 9 tegen bij 2 onthoudingen.

Een lid merkt op dat de tabel in de toelichting op p. 8 niet geheel correct is. Er werd geen rekening gehouden met de mogelijkheid van halftijdse functies.

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

Artikelen 20 tot 24

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 25

Aan dit artikel over sancties bij onregelmatige aangiften wordt door de heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels een amendement ingediend dat er toe strekt aan het artikel de volgende bepaling toe te voegen :

,,De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie, nader de beroepsprocedure."

Reeds bij artikel 11 werd door de indieners geargumenteerd dat een beroepsprocedure moet worden voorzien.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 26

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 27

Bij dit artikel met overgangsbepalingen voor de organisaties die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet zijn erkend op basis van één van de reglementeringen opgenomen in artikel 26, worden twee amendementen ingediend door de heren Geysels en Lauwers:

In § 1 op de laatste regel de woorden „6, 2°, a) en b), van ditdecreet" vervangen door de woorden „6, 2°, a), 6, 2° b) en 6, 3° van dit decreet".

- In § 2 op de laatste regel de woorden „6, 2°, a) en b), van dit decreet" vervangen door de woorden „6, 2°, a), 6, 2° b) en 6, 3° van dit decreet".

Het beschikken over 6 educatieve en 2 administratieve personeelsfuncties op het moment van de erkenning van de instelling is in tegenspraak met de overgangbepalingen. De instellingen die gebruik willen maken van de overgangsbepalingen moeten niet alleen faciliteiten krijgen voor het uren- en het spreidingscriterium, maar ook voor het personeelscriteriurn. Zoniet zijn de overgangsbepalingen niet hanteerbaar. Dit is dus een technische correctie.

Beide amendementen worden aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Een gelijkaardig amendement van de heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels wordt ingetrokken.

Deze indieners stellen bij paragraaf 5 voor om ook de activteiten voor het werkingsjaar 1994 in rekening te brengen.

Door deze technische correctie wordt deze bepaling in overeenstemming gebracht met vergelijkbare bepalingen in de voorstellen van decreet houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk en voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Dit amendement wordt aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Het artikel wordt eveneens met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 28

Bij dit decreet over de principes voor de subsidiëring in de overgangsperiode wordt door de heren Van Peel, Hostekint, Lauwers en Geysels een technisch amendement ingediend bij punt 1" waarbij ook het werkingsjaar 1993 wordt ingevoegd voor de bepaling van het subsidiebedrag.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikelen 29 en 30

Beide artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 31

Bij dit artikel over de inwerkingtreding wordt een amendement ingediend door de heren Van Peel, Hostekint en Lauwers dat er toe strekt de volgende bepaling toe te voegen :

,,voor de instellingen die erkend zijn op basis van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen en op 1 januari 1996 voor de andere instellingen."

Aangezien de voorwaarden voor instellingen die momenteel erkend werden op basis van het decreet van 27 juni 1985 (het zogenaamde vijfde decreet) verschillend zijn van de voorwaarden zoals gesteld in dit decreet, kan men voor het jaar 1995 moeilijk controleren of deze instellingen aan alle voorwaarden hebben voldaan. Vandaar dat met dit amendement voorzien wordt dat deze instellingen zich pas vanaf 1 januari 1996 moeten aanpassen aan dit decreet.

Een lid vraagt zich af of deze bepaling wel toepasbaar is. Wat als het gaat om een instelling die onder twee regelgevingen is erkend ? Dat zou bijvoorbeeld het geval kunnen zijn voor samenwerkingsverbanden

De minister is van oordeel dat er geen discriminatie mag zijn tussen de instellingen. Daarom is het beter dit amendement niet aan te nemen.

Bovendien twijfelt de minister er niet aan dat de administratie in staat zal zijn om te controleren of de instellingen aan de voorwaarden voldoen. Het gaat immers om het dossier voor de werking voor het volledig afgelopen jaar 1994 dat als basis dient voor de erkenning voor 1995.

De indieners trekken hierop hun amendement in

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

4. Eindstemming

Het gehele voorstel van decreet wordt ten slotte aangenomen met 9 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

De verslaggever, ***De voorzitter,***

P. HOSTEKINT A. SCHELLENS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° volksontwikkelingswerk : een vorm van sociaal-cultureel werk voor volwassenen, waarbij de deelnemers leren kennis, inzicht en vaardigheden te vergroten voor zichzelf of voor anderen, met het oog op hun persoonsontplooiing en hun functioneren in de samenleving ; programma's met het oog op het behalen van een diploma of een certificaat en programma's in het kader van beroepsopleiding zijn uitgesloten ;

2" instelling : een privaatrechtelijke organisatie die, vanuit haar eigen specifieke en statutair bepaalde doelstellingen, programma's volksontwikkelingswerk aanbiedt aan personen, groepen of andere organisaties ;

3" programma : een door een instelling zelf opgezette en vooraf aangekondigde activiteit die een groep deelnemers in staat stelt, onder deskundige begeleiding, kennis, inzicht, vaardigheden of vermogen tot expressie te verwerven of te bevorderen inzake een duidelijk vooropgesteld onderwerp ; een programma is gekenmerkt door continuïteit in methodische opbouw, deelnemersgroep en groepsbegeleiding ; programma's bevatten in hun totaliteit verschillende onderwerpen, hetzij betreffende persoonsontwikkeling, hetzij betreffende maatschappelijke integratie en participatie, hetzij betreffende beide ;

4" bijzondere doelgroepen : personen en groepen met een handicap en/of in een situatie van kansarmoede die willen participeren aan volksontwikkelingswerk en die vanwege een handicap en/of een situatie van kansarmoede, zoals de langdurige werkloosheid, daar in verminderde mate toe in staat zijn ;

5° administratie : de afdeling die verantwoordelijk is voor het volksontwikkelingswerk ;

6" commissie : de sectorale adviescommissie voor het volksontwikkelingswerk.

Artikel 3

Binnen de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten en onder de in dit decreet vastgestelde voorwaarden, verleent de Vlaamse regering subsidies aan erkende instellingen van volksontwikkelingswerk.

HOOFDSTUK II

Erkenning

Artikel 4

§ 1. De instelling van volksontwikkelingswerk heeft een zelfstandige werking en moet volgens haar statuten opgericht zijn om volksontwikkelingswerk te bedrijven. De statuten vermelden tevens het doelpubliek. De commerciële instelling of de instelling die in hoofdzaak de doeleinden van een commerciële organisatie dient, komt niet in aanmerking voor de toepassing van dit decreet.

§ 2. Vanuit de statutair bepaalde doelstellingen en doelpublieken biedt de instelling programma's aan voor deelnemers die zij ofwel zelf rechtstreeks recruteert via open inschrijvingen, ofwel onrechtstreeks via overeenkomsten met derden.

Artikel 5

§ 1. De instelling moet het volksontwikkelingswerk organiseren binnen het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

§ 2. Het volksontwikkelingswerk dat georganiseerd wordt in het Franse taalgebied, het Duitse taalgebied of in Nederland kan hoogstens 10 percent van het totaal aantal uren programma's bedragen.

§ 3. De in § 2 vastgestelde maximumgrens geldt niet voor de instellingen die in het Franse of Duitse taalgebied over een vaste infrastructuur beschikken.

Artikel 6

De instelling moet bovendien :

1° opgericht zijn op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel of van een instelling van openbaar nut, waarbij de zetel in het Nederlandse taalgebied ligt of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en waarbij de raad van bestuur uit minstens negen leden bestaat ; de raad van bestuur telt minstens één en hoogstens één derde gesubsidieerde personeelsleden ;

2" a) ofwel, als het een landelijke instelling betreft, in het jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning minstens drieduizend uur programma's gerealiseerd hebben ; een instelling ontwikkelt een landelijke werking door hetzij programma's te brengen in minstens vier provincies, hetzij deelnemers te betrekken uit minstens vier provincies, met dien verstande dat geen provincie meer dan 50 percent van het te realiseren urentotaal of van het bereikte aantal deelnemers kan inbrengen ; voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad aangezien als een provincie ;

b) ofwel, als het een niet-landelijke instelling betreft, in het jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning minstens vijfduizend uur programma's gerealiseerd hebben ;

3" binnen de drie maanden na de betekening van de erkenning beschikken over minstens zes educatieve en twee administratieve personeelsleden ;

4" een boekhouding voeren en deze zodanig organiseren dat de financiële controle in verband met de aanwending van de subsidies mogelijk is ; de Vlaamse regering kan een boek-

houdkundig plan en bijzondere regelen betreffende de boekhouding opleggen ;

5° jaarlijks de rekeningen van het vorige jaar met de nodige bewijsstukken overleggen evenals een door de algemene vergadering goedgekeurde sluitende begroting ; uit de afrekening moet blijken dat de instelling, rekening houdend met eigen middelen, sluitend of batig kan werken ;

6" jaarlijks een door de algemene vergadering goedgekeurd programma en werkingsverslag met de nodige bewijsstukken overleggen ;

7" aanvaarden dat de administratie de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoekt ;

8" zich verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid van de instelling, haar bestuurders en medewerkers.

Artikel 7

§ 1. Samenwerkingsverbanden van minstens twee zelfstandige instellingen kunnen als één instelling worden erkend, wanneer de samenwerkende instellingen samen aan de voorwaarden van de artikelen 2 tot en met 6 beantwoorden, zij duidelijk motiveren wat de complementariteit is tussen de samenwerkende instellingen en bovendien :

1° onderlinge afspraken maken omtrent het aanbod van programma's ;

2" beschikken over een educatief personeelslid zoals bedoeld in artikel 19, § 1, 3°.

§ 2. Samenwerkingsverbanden, zoals bedoeld in § 1, worden opgericht op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel of van een instelling van openbaar nut.

§ 3. Samenwerkingsverbanden kunnen enkel tot stand gebracht worden door zelfstandige organisaties, die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, gesubsidieerd worden in het kader van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

§ 4. Samenwerkingsverbanden kunnen enkel opgericht worden op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet en gedurende de overgangsperiode, bepaald in artikel 27.

Artikel 8

§ 1. De erkenning is voorts afhankelijk van de volgende voorwaarden waaraan de programma's moeten voldoen :

1° minstens 70 percent van de programma's moet zo worden georganiseerd dat per periode van zes weken minstens zes volle uren worden gegeven, waarbij ieder onderdeel minstens twee volle uren duurt ; de duur van de overige programma's bedraagt minstens negentig minuten ;

2" de programma's van artikel 8, § 1, 1°, worden elk afzonderlijk gevolgd door minstens tien deelnemers, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemersuren en het totaal aantal cursusuren op jaarbasis minstens twaalf bedraagt ;

3" per gesubsidieerde educatieve personeelsfunctie worden jaarlijks minstens vijfhonderd uren aan programma's georganiseerd ; voor een halve educatieve personeelsfunctie wordt het vereiste aantal uren van vijfhonderd naar tweehonderd vijftig gebracht ; de helft van de uren moet door de gesubsidieerde educatieve personeelsleden zelf geleid worden,

met uitzondering van de uren die overeenstemmen met de personeelsfunctie bedoeld in artikel 19, § 3 ; de norm geldt voor de gesubsidieerde educatieve personeelsleden als groep ;

4" per dag worden voor een educatief medewerker niet meer dan negen uur in aanmerking genomen ;

5° ieder programma moet vooraf in de voorgeschreven vorm ter kennis worden gebracht van de administratie, met vermelding van de begeleiding, van het aantal uren en met opgave van begin- en einduur ;

6" de instelling en/of het samenwerkingsverband moet de betrokkenheid bij de organisatie van het programma kunnen aantonen ;

7" een programma wordt in zijn geheel georganiseerd voor eenzelfde deelnemersgroep ;

8" per programma wordt op de plaats waar het programma georganiseerd wordt, een presentielijst van de deelnemers ter beschikking gehouden van de administratie ; het wervingsmateriaal, waaruit de betrokkenheid van de instelling bij het programma, zoals bedoeld in 6°, moet blijken, en waardoor de kennis van de deelnemer omtrent de identiteit van de instelling die het programma organiseert, aannemelijk wordt gemaakt, wordt op het secretariaat van de instelling ter beschikking gehouden van de administratie.

§ 2. Programma's van minstens zes uur kunnen gesplitst worden :

1° als het aantal deelnemers dit mogelijk maakt op basis van een verhouding van minstens tien deelnemers per gesplitst programma ;

2" als dit vooraf als dusdanig aan de administratie wordt meegedeeld ; de gesplitste programma's gelden als aparte programma's.

Programma's van minstens zes uur kunnen, behoudens de voorwaarden vermeld in het eerste lid om methodologische redenen als volgt gesplitst worden :

1° als uit de aankondiging van het programma duidelijk is dat minstens de helft van het programma wordt opgesplitst, wordt het programma ten belope van het totaal aantal uren in aanmerking genomen voor splitsing ;

2" als uit de aankondiging duidelijk is dat minder dan de helft van het programma wordt opgesplitst, wordt het reële opgesplitste aantal uren in aanmerking genomen voor splitsing.

§ 3. Programma's die liggen in het domein van ontspanning, gezelligheid, ontmoeting en hobbybeoefening, komen niet voor subsidiëring in aanmerking.

Kook- en taalprogramma's komen in aanmerking wanneer zij verantwoord kunnen worden in het kader van een programma dat minstens twaalf uur duurt en op vocrwaarde dat ze niet meer dan één derde van de totale duur van het programma innemen.

Artikel 9

Als een instelling een werking ontplooit ten behoeve van bijzondere doelgroepen, zoals bepaald in artikel 2, 4°, gelden volgende afwijkingen :

1° voor een instelling die uitsluitend ten behoeve van bijzondere doelgroepen programma's brengt zoals bedoeld in

artikel 8, § 1, worden de uren dubbel geteld, op voorwaarde dat minstens 70 percent van deze uren ingevuld wordt met deelnemers uit de bijzondere doelgroep ;

2" voor een instelling die occasioneel ten behoeve van bijzondere doelgroepen programma's brengt zoals bedoeld in artikel 8, § 1, worden de uren tot hoogstens 10 percent van het totaal aantal gesubsidieerde uren van de instelling, dubbel geteld ;

3" de programma's bedragen minstens één uur ;

4" de programma's worden gevolgd door minstens zes deelnemers uit de bijzondere doelgroep, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemersuren en het totaal aantal cursusuren op jaarbasis minstens acht bedraagt.

Artikel 10

De instelling of het samenwerkingsverband moet bij de administratie de aanvraag tot erkenning indienen vóór 1 mei van het desbetreffende jaar. Zij moet kunnen aantonen dat ze voldoet aan de voorwaarden van dit decreet. De instelling of het samenwerkingsverband moet de programma's, zoals bedoeld in de artikelen 2 tot en met 9, hebben georganiseerd gedurende minstens één jaar vóór de indiening van de aanvraag tot erkenning. De erkenning gaat in vanaf 1 januari daaropvolgend.

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse regering verleent de erkenning en heft deze op wanneer de instelling niet meer voldoet aan de vereisten vervat in de artikelen 4 en 6 van dit decreet.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie nader de beroepsprocedure.

HOOFDSTUK 111

Subsidiëring

Artikel 12

De subsidiëring voor zowel een instelling als voor een samenwerkingsverband, zoals bedoeld in artikel 7, bestaat uit een vaste basissubsidie, uit een werkingssubsidie en uit een personeelssubsidie.

Artikel 13

De vaste basissubsidie bedraagt vierhonderdvijftigduizend frank.

Artikel 14

§ 1. De personeelssubsidie bedraagt 95 percent van de salarisschalen van de bijlage bij dit decreet. Deze salarisschalen gelden als forfaitaire bedragen voor de berekening van de subsidies.

§ 2. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn samengesteld uit volgende loonkostelementen : het brutobedrag van het jaarsalaris, het brutobedrag van het jaarlijkse vakantiegeld volgens het private stelsel en de bijdragen die door

de werkgever gestort moeten worden met toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen.

§ 3. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn geïndexeerd overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. Op 1 november 1994 bedraagt de uitbetalingscoëfficient 1,1487.

§ 4. In afwachting van een eigen collectieve arbeidsovereenkomst voor de sector van het sociaal-cultureel werk, worden vanaf de inwerkingtreding van dit decreet de salarisschalen geïndexeerd overeenkomstig het aanvullend nationaal paritair comité voor bedienden nr. 218.

§ 5. De instellingen zijn ertoe gehouden de collectieve arbeidsovereenkomst voor het sociaal-cultureel werk na te leven. De verplichtingen van de werkgever, als gevolg van die afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst, kunnen, na akkoord van de Vlaamse regering, in de salarisschalen opgenomen worden.

§ 6. De personeelssubsidie wordt alleen toegekend als per gesubsidieerde personeelsfunctie het bewijs geleverd wordt van voldoende personeelsuitgaven. De instellingen moeten toestaan dat de bewijsstukken daaromtrent worden nagezien.

§ 7. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, bepalen van welke specifieke diploma's of bekwaamheidsbewijzen de personeelsleden naargelang van hun functie houder moeten zijn en welke bijscholing+ of vormingsprogramma's eventueel gevolgd moeten worden.

Artikel 15

§ 1. Voor de berekening van de personeelssubsidie gelden de volgende salarisschalen :

1° voor de functie van directeur : universitair diploma : salarisschaal El van de bijlage bij dit decreet ; hoger onderwijs buiten universiteit : salarisschaal E3 van de bijlage bij dit decreet ;

2" voor de educatieve functies universitair diploma : salarisschaal E2 van de bijlage bij dit decreet ; hoger onderwijs buiten universiteit : salarisschaal E4 van de bijlage bij dit decreet ;

3" voor de administratieve functies : minstens een getuigschrift van het hoger secundair of een daarmee gelijkgesteld bekwaamheidsbewijs : salarisschaal Al van de bijlage bij dit decreet.

§ 2. De personeelsleden van een instelling worden gesubsidieerd op basis van de salarisschalen van de bijlage bij dit decreet op grond van hun functie in de instelling, hun opleiding en hun anciënniteit.

§ 3. Bij vervanging van een personeelslid of bij opsplitsing van een voltijdse personeelsfunctie in deeltijdse, in de loop van een werkingsjaar, blijft gedurende het ganse werkingsjaar de salarisschaal van de titularis(sen) van de personeelsfunctie, op datum van 1 januari van het lopende jaar, van toepassing op die personeelsfunctie.

§ 4. De personeelsleden, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet als personeelslid gesubsidieerd worden en niet beantwoorden aan de in § 1 gestelde opleidingsvereisten, worden gesubsidieerd op basis van de laagste

met de respectievelijke functie overeenstemmende salarisschaal, zoals bedoeld in artikel 15, § 1.

§ 5. Voor de personeelsfunctie, die overeenkomstig artikel 19, § 3, opgesplitst wordt, geldt een forfaitaire subsidie van één miljoen tweehonderdduizend frank.

Artikel 16

§ 1. Voltijdse personeelsleden kunnen vervangen worden door deeltijdse personeelsleden. Deeltijds is minstens halftijds.

§ 2. Alleen personeelsfuncties met minimaal een halftijdse bezetting zijn subsidiabel. Deeltijdse tewerkstelling komt voor subsidiëring in aanmerking op voorwaarde dat zij binnen een educatieve of een administratieve personeelsfunctie minstens halftijds is.

$3. De bepalingen van § 1 en § 2 gelden niet voor de personeelsfunctie, bedoeld in artikel 19, § 3.

Artikel 17

§ 1. De werkingssubsidie bedraagt tweehonderdvijftigduizend frank per gesubsidieerde educatieve personeelsfunctie. Zij bedraagt honderdvijfentwintigduizend frank per gesubsidieerde halve educatieve personeelsfunctie.

§ 2. Per schijf van zeshonderd uren, die wordt gerealiseerd via een aanbod van programma's die minstens veertig uur bedragen, ontvangt de instelling een bijkomende jaarlijkse subsidie van honderdduizend frank.

Artikel 18

De bedragen in de artikelen 13, 15 en 17 kunnen worden aangepast aan het algemeen indexcijfer van de consumptieprijzen. De bedragen die van toepassing zijn op 1 december 1994, zijn uitgedrukt tegen 100 percent.

Artikel 19

§ 1. Voor de berekening van de personeelssubsidies gelden volgende normen :

1° het aantal subsidiabele educatieve personeelsfuncties is begrensd door het aantal gerealiseerde uren, met dien verstande dat jaarlijks minstens vijfhonderd uur per educatieve personeelsfunctie vereist zijn en minstens tweehonderdvijftig uur per halftijdse educatieve personeelsfunctie ;

2" per schijf van zevenhonderdvijftig gerealiseerde uren wordt één halve administratieve personeelsfunctie gesubsidieerd ;

3" elke instelling die en elk samenwerkingsverband dat beantwoordt aan de minimale erkenningsdrempel van drieduizend uur, krijgt een extra educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd.

§ 2. De erkende landelijke instelling en het erkende landelijke samenwerkingsverband krijgen een tweede extra educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd vanaf de jaarlijkse realisatie van vijfduizend vijfhonderd uur programma's. Zij krijgen een derde extra educatieve personeelsfunctie vanaf de jaarlijkse realisatie van zevenduizend vijfhonderd uur programma's.

§ 3. De instelling en het samenwerkingsverband die op jaarbasis minstens drieduizend vijfhonderd uur programma's organiseren, kunnen één voltijdse educatieve personeelsfunctie omzetten in educatieve medewerkers in bijambt.

§ 4. De erkende niet-landelijke instelling, bedoeld in artikel 6, 2°, b), krijgt één extra educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd.

Artikel 20

Als de stijging van het aantal gerealiseerde uren zulks wettigt, staat de Vlaamse regering, overeenkomstig de in artikel 19 bepaalde normen, aan de instelling of het samenwerkingsverband een uitbreiding toe van het subsidiabele personeelsbestand. De uitbreiding gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgend kalenderjaar. Met uitzondering van de extra educatieve personeelsfuncties, bedoeld in artikel 19, § 1, 3°, § 2 en § 4, kan de uitbreiding per jaar hoogstens een halve personeelsfunctie omvatten.

Het subsidiabele personeelsbestand wordt verminderd zodra de in artikel 19 bepaalde normen niet meer worden gehaald ; de beperking gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgend kalenderjaar.

Artikel 21

In het kader van haar prioriteitenbeleid kan de Vlaamse regering de instellingen en de samenwerkingsverbanden verzoeken om vanuit de eigen statutaire doelstellingen binnen hun jaarwerking een bijdrage te leveren om het prioriteitenbeleid te realiseren. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, hiervoor stimulerende maatregelen uitwerken.

Artikel 22

Onder voorbehoud dat de ingediende begroting is goedgekeurd door de Vlaamse regering, worden voor het begrotingsjaar waarvoor zij werden ingeschreven en goedgekeurd, vier driemaandelijkse voorschotten uitbetaald. Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidie, toegekend voor het voorlaatste begrotingsjaar, mits de Vlaamse regering de afrekening van dit voorlaatste gesubsidieerde werkingsjaar heeft goedgekeurd.

Voor instellingen die twee of meer jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar en die tijdens de laatste twee jaar een toezegging hebben ontvangen voor een uitbreiding van het subsidiabel personeelsbestand en dit ook effectief hebben uitgevoerd, wordt het in het eerste lid vermelde voorschot verhoogd met 22,5 percent van de subsidie waarop de instelling aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar voor zover het de uitbreiding van het subsidiabele personeelsbestand betreft.

Voor instellingen die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot één vijfde van de subsidie waarop de instelling aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerd werkingsjaar, na goedkeuring door de Vlaamse regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de overgelegde betalingsbewijzen. Bij de

berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht van de voorschotten van het volgende werkingsjaar.

Artikel 23

§ 1. Programma's die al door de Vlaamse regering zijn gesubsidieerd, krijgen geen subsidies op basis van dit decreet.

§ 2. Programma's in samenwerking met commerciële organisaties komen niet in aanmerking voor subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 24

De Vlaamse regering bepaalt, de commissie gehoord, de nadere regeling van de uitkering van de verschillende subsidies.

Artikel 25

Bij onregelmatigheden in de aangifte, het realiseren of de rapportering betreffende de werking, zoals bedoeld in de artikelen 8 en 9, kan de Vlaamse regering als volgt sanctioneren :

1" verbod tot personeelsuitbreiding het jaar volgend op de onregelmatigheid ;

2" een vermindering van de subsidie van het lopende werkingsjaar in verhouding tot de vastgestelde onregelmatigheid.

De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie nader de beroepsprocedure.

HOOFDSTUK IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 26

Opgeheven worden :

1" het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, zoals gewijzigd ;

2" het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk, zoals gewijzigd ;

3" het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volksontwikkeling, zoals gewijzigd.

Artikel 27

§ 1. De organisaties die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend zijn op basis van één der in artikel 26 vermelde reglementeringen, alsook organisaties erkend en gesubsidieerd op basis van het decreet van 4 juli 1975

houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalige sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, beschikken over een termijn van maximum drie kalenderjaren om zich te conformeren aan artikel 6, 2°, a), 6, 2°, b) en 6, 3°, van dit decreet.

§ 2. Instellingen voor volksontwikkelingswerk die bij de inwerkingtreding van dit decreet ad nominatim zijn ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onder programma 43.2, beschikken eveneens over een termijn van drie kalenderjaren om zich te conformeren aan artikel 6, 2°, a), 6,2°, b) en 6, 3°, van dit decreet.

§ 3. Gedurende deze overgangsperiode van drie kalenderjaren zijn voor de in § 1 en § 2 bedoelde organisaties de overige werkingscriteria, vervat in dit decreet, van toepassing.

§ 4. Gedurende deze overgangsperiode van drie kalenderjaren gelden voor de in § 1 en § 2 bedoelde organisaties de volgende specifieke subsidiëringscriteria :

1 ° voor de vaststelling van de vaste basissubsidie geldt een proportionele berekening, rekening houdend met het aandeel van het aantal gepresteerde schijven van tweehonderdvijftig uren in de vereiste erkenningsnorm van drieduizend uren ;

2” voor de vaststelling van de personeelssubsidie geldt als minimumberekeningseenheid een halftijdse educatieve functie per gepresteerde schijf van tweehonderdvijfig uren ;

3” de werkingssubsidie wordt berekend in verhouding tot het aantal halftijdse en/of voltijdse educatieve personeelsfuncties.

§ 5. Voor de organisaties, erkend op basis van één der in artikel 26 vermelde reglementeringen, worden bij de erkenningsaanvraag enkel de overeenkomstig de respectieve werkingscriteria aangekondigde en aanvaarde activiteiten voor het werkingsjaar 1993 of 1994 in rekening gebracht.

Artikel 28

Wat de subsidiëring betreft, gelden op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet voor de erkende instellingen en samenwerkingsverbanden van instellingen de volgende principes :

1° voor de eerste drie werkingsjaren ontvangen zij telkens minstens een subsidiebedrag gelijk aan het subsidiebedrag waarop zij krachtens de reglementering, vermeld in artikel 26, voor het werkingsjaar 1993 of 1994 recht hebben ; voor het samenwerkingsverband worden de subsidiebedragen van de deelnemende instellingen bedoeld ;

2” met uitzondering van de personeelsuitbreiding die betrekking heeft op de extra educatieve personeelsfuncties bedoeld in artikel 19, § 1, 3°, § 2 en § 4, worden gedurende de eerste drie werkingsjaren geen personeelsuitbreidingen toegestaan.

Artikel 29

In de werkingsjaren 1995 en 1996 gelden voor de toepassing van artikel 22, wat betreft de berekening van de voorschotten per instelling, als voorlaatste jaar respectievelijk het werkingsjaar 1993 en het werkingsjaar 1994.

Artikel 30

Nieuwe instellingen kunnen ten vroegste erkend worden vanaf het werkingsjaar 1997.

Artikel 31

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1995.

BIJLAGE

Bijlage bij het decreet houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk

Tabel van de salarisschalen van de personeelsleden van de instellingen voor volksontwikkelingswerk

1. Salarisschaal E 1

Anciënniteit	1 november 1994
00	1.353.377
01	1.397.742
02	1.442.106
03-04	1.486.470
05-06	1.569.477
07-08	1.652.483
09-10	1.735.491
11-12	1.818.496
13-14	1.901.504
15-16	1.984.509
17-18	2.067.517
19-20	2.150.522
21-22	2.233.529
23-24	2.316.536
25	2.399.542

2. Salarisschaal E 2

Anciënniteit	1 november 1994
00	1.270.372
01	1.314.736
02	1.359.101
03-04	1.403.466
05-06	1.486.471
07-08	1.569.479
09-10	1.652.487
11-12	1.735.493
13-14	1.818.499
15-16	1.901.506
17-18	1.984.515
19-20	2.049.521
21-22	2.150.526
23-24	2.233.536
25	2.316.542

3. Salarisschaal E 3

Anciënniteit	1 november 1994
00	1.270.370
01	1.306.149
02	1.341.926
03-04	1.377.704
05-06	1.436.380
07-08	1.495.056
09-10	1.553.734
11-12	1.612.410
13-14	1.671.087
15-16	1.729.763
17-18	1.788.439
19-20	1.847.116
21-22	1.905.794
23-24	1.964.469
25-26	2.023.145
27	2.081.822

4. Salarisschaal E 4

Anciënniteit	1 november 1994
00	1.077.168
01	1.112.945
02	1.148.723
03-04	1.184.501
05-06	1.243.177
07-08	1.301.854
09-10	1.360.531
11-12	1.419.208
13-14	1.477.884
15-16	1.536.560
17-18	1.595.236
19-20	1.653.914
21-22	1.712.590
23-24	1.771.266
25-26	1.829.943
27	1.888.620

5. Salarisschaal A 1

Anciënniteit	1 november 1994
00	879.442
01	897.108
02	914.572
03-04	931.938
05-06	949.303
07-08	972.451
09-10	1.018.749
11-12	1.065.045
13-14	1.105.558
15-16	1.146.071
17-18	1.186.583
19-20	1.227.096
21-22	1.267.609
23-24	1.308.121
25-26	1.348.634
27-28	1.389.148
29	1.429.659

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van [...] houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk.